

عنوان مقاله:

هویت گم شده معماری دوران ما

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی تحقیقات در عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سید میثم عباسی متین - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد واحد همدان

خلاصه مقاله:

در این دوران که ادبیات معماری همپا و گاه جلوتر از تکنولوژی و مصالح ساختمانی رشد کرده و تولید میشود و در دانشگاهها و جامعهی حرفهای این رشته نقشی فراتر از خود معماری پیدا کرده لغاتی مانند هویت واژههای کاملاً آشنا برای همه و بیهویتی یا فقدان هویت آن قدر راحت به کار برده میشود که انگار همه آن را به عنوان بخشی از معماری امروز قبول کردهایم. شاید فقط در این دوران است که میتوان برای حل معضلی چون بیهویتی راهحلهای زیادی ارائه داد که همگی نیز به درستی به تشریح دلایل به وجود آمدن این معضل از دیدگاه مطلوب خود میپردازند ولی هنوز بیهویتی بحث داغ شهرها و معماریهای دوران ما باشد. معماری دوران ما معماری دورههای است که بیهویتی خود هویت معماری و شهرهای ما شده است. این مقاله ابتدا به کنکاش در مورد مفهوم هویت به ویژه از دو دیدگاه سنتی و مدرن می پردازد و رمز بی هویتی هنر و به طبع معماری امروز را در تغییر نگاه انسان امروز نسبت به مفهوم هویت و دور شدن از هویت واحد میداند. در ادامه به تعریف واژه های سنت ، نوگرایی و مدرنیسم پرداخته و با غلط دانستن هر گونه افراط (شیفتگی) و تفریط (رد) در مورد برخورد با افکار جدید لازمه نوگرایی را در شناخت مبانی فکری و تبیین معیارها میداند و از همین رو به بررسی مختصری در مورد را به عنوان «وحدت» و «تناسب» ، «ترکیب» مبانی معماری اسلامی می پردازد و در این راستا سه اصل هویت «عوامل اصلی هویت بخش این معماری بر می شمارد. مقاله در آخرین گام و در تلاشی برای بازیابی به بیان اهمیت آموزش از یک طرف و سیاست های کمیت گرای چند دهه «گم شده معماری دوران ما اخیر می پردازد و در نهایت تغییر دیدگاه و جایگزین کردن آموزش فطری به جای آموزش اقتباسی و سیاست های معناگرا به جای کمیت گرا را پیشنهاد می کند.

کلمات کلیدی:

هویت، وحدت، تناسب، آموزش معماری، معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529128>

